

नाऽयसे ऋ० १, ५७, ३ “अयसे गमनाय” भा० अयसा-
निर्मितम् अण् । अयसम् लौहमये कठाकादौ अयसो-
विकारः अण् अयसः । लौहविकारे ‘अयस्कान्तस्त्रायसम्’
रघुः “अयसेन तु पात्रेणेत्यादि ३७८ पृष्ठे दर्शितम् ।
मयट् अयोमयः । वेदे तु अयस्त्रयादि० नि० अयस्त्रयः ।
लोहविकारे लि० स्त्रियां ङीप् । चतुर्थ्यां अण् ।
आयसीयः अयस्त्रिचण्डेशादौ लि० स्त्रियां ङीप् ।
एति यज्ञस्यानम् इण् अचुन् । ३५३ौ पु० ।
“अयस्त्रास्तेऽस्त्रनिशस्त्रयाश्च सत्वमिन्वमया असि ।
अयानो यज्ञं वहास्त्रया नोऽवेहि भेषजम्” यजु० ।
४हिरण्ये निरु० “रजोहा विचर्षणिरभियोनि-
मयोहतम् अयमूषतायोहतम् ऋ० ६, १, २, ८०,
“अय इति हिरण्यनामेति भा० “हिरण्यपाणिः प्रति-
दोषमास्यात् अयोहनुयजते इति ऋ० ६, ७१, १,
अयोहनुहिरण्ययहनुः” भा० ।

अयस्कंसा पु० न० । अयोविकारः कंसं पात्रं सत्वम् ।
लौहनिर्मिते पात्रपात्रे ।

अयस्कणी स्त्री अय इय कर्णविस्य गौ० ङीप् । लौह-
तत्त्वकठिनकर्षयुक्तायां स्त्रियाम् ।

अयस्कान्त पु० अयस्त्रु कान्तः रमणीयः कस्तूरी-
त्वात् सत्वम् । (कान्तिलौह) इति स्थाते १लौहभेदे ।
अयसां कान्तः इष्टः सन्निधिमात्रेणाकर्षकत्वात् । सन्निधि-
मात्रेण लौहाकर्षके (चुम्बक) इति स्थाते २प्रकारभेदे ।
“शम्भोर्यतध्वमाक्रुतमयस्कान्तेन लौहवत्” कुमा० “स चकर्ष
परस्मात्तदयस्कान्तमिवायसम्” रघुः । अयस्कान्तेनाकर्ष-
णीयशल्यापनयनार्थे ३व्रणचिकित्साभेदे यथोक्तं सुश्रुते
“अनुलोममनववद्धमकर्षमनल्पग्रणसुखमयस्कान्तेन” ।

अयस्काम लि० अयः कामयते काम-अण् उप० स० सत्वम् ।
लौहाभिर्जायिषि । [सत्वम् । लौहकारे (कामार) ।

अयस्कार लि० अयोविकारं करोति क-अण् उप० स०

अयस्कृम्भ पु० अयोविकारः कुम्भः सत्वम् । लौहमये षटे ।

अयस्कृशा स्त्री अयःसहिता कुशा शाक० त० सत्वम् ।
लौहसहितकुशाम् ।

अयस्त्रुति स्त्री अयसा जतिः चिकित्साप्रक्रिया सत्वम् । सुश्रु-
तोक्तो मङ्गाकुष्ठचिकित्साभेदे “अथ सर्जमयस्त्रुतीर्विद्यारामः ।
तोऽङ्गलौहपलाशि तनूनि लवणवर्गप्रदिग्धानि गोमयाग्नि-
प्रक्षालाणि लिफलाशालादिकषात्रेण निर्वापयेत् षोडश-
वारं कृत्वा” इति राजवल्लभायुपनिषत्तावानि अयस्त्रु-

वर्णानि कारयेद्वाढतानवपरिष्कावितानि ततो यथावत्
मात्रां सर्पिर्भेषुभ्यां संस्त्रुज्योपयुक्तीत । जीर्णै यथाव्याध्य-
नक्षत्रमलवणमाहारं कर्त्तव्यं । तुलासुपयुज्य कृष्णमेकभेदः
अयश्चपाण्डुरोगोन्मादापसारानपहृत्य वर्षशतं जीवति
तुलायां तुलायां वर्षशतगुणोत्कर्षः । एतेन सर्वलौहेष्वय-
स्कृतयो व्याख्याताः ।

अयस्त्रुण पु० अयोनिर्मितः स्त्रुणः वा विसर्गलोपः । लौह-
मये १ऋहस्यूषे ई० । तथाविधऋहस्यूपायुक्ते २ऋहस्ये ।
“अयस्त्रुणऋहपतीनां वै” शतब्रा० अयस्त्रुणा ऋहपतय-
स्तेषामिति तेषाम् ह्रीनइत्यकत्वादानेपः भा० । ७त०
३अयोमयाज्ञे रथादौ लि० । “व्यष्टायस्यूषासहिता
स्त्रुयस्य” ऋ० ५, ई० २, ८, अयस्त्रुणमयोमयगङ्गुं गर्त्तं
रथं वेति भा० । ४ऋषिभेदे पु० तस्य गौतमं अण्
आयस्त्रुणः तस्य बहुषु लुक् । अयस्त्रुणाः । गौ०
पाठात् ङीप् अयस्त्रुणी ।

अयस्यात् न० अयोमयं पात्रं सत्वम् । लौहमये पात्रे ।

अयस्त्रय लि० अयोविकारः अयस्+मयट् वेदे नि० भत्वम्
स्त्रियां ङीप् । अयोमये लौहमये “अयस्त्रा एष लोकेषु
पुरयस्त्रिरेऽयमयोमेवास्मिन्नोक्ते रजतामल्लोके कृषिणीं
दिवि” शतब्रा० । “भूम्या अयमयम् पात्रं” अथ० ५, २८, ६,
शतस्त्रिरेऽयमयोः अथ० ४, ३७, ८, कन्दर्पोति प्रायिकं
तेन लोकेऽपि ‘परिभ्रमन्तमनिशं तीक्ष्णधारमयमयम्’
भा० आ० प० “ततः यस्ति” ऋहीत्वा ष ऋकदण्डमयमयोः
भा० श्रो० प० ।

अयस्त्रयादि पु० ई० “अयस्त्रयादीनि कन्दर्पि” पा० उक्ते
भत्वादिकाव्योर्न निपाताङ्गे अकृतिगणभेदे ।

अयश्चित न० याच+क्त न० त० । १अमृताख्यवृत्तौ “अमृतं
खादयश्चित”मिति बहुः । २अप्रार्थिते लि० । “अया-
चिदोपस्थितमम्बु केवलम्” “अयश्चित्ताङ्गत्वं पाङ्गमपि
दुष्कृतकर्मणः” अतिः “याचेद्दृष्टादिपाठात् गौणे
कर्मणि” क्त । यस्य सकाशेन याच्यते ३तस्मिन् जने च ।

अयश्च लि० न याजयितुमर्हः यज-णिच्-कर्मणि यत् न० त० ।
पतितादौ अतिनिविद्ययाजने । ते च अतौ दर्शिताः यथा
देवकः “यतितेन सङ्कोचिता जानन् संवत्सरं नरः मिथित
सोन षोऽङ्गान्ते खवस्व पतितो भवेत् । याजनं योनिस्त्वन्म
साध्यायं सहभोजनम् । जला सद्यः पतत्वेन पतितेन
न संवयः । औषा० “संवत्सरेण पतति पतितेन न
संवयः जाजनाध्यापनाद्वयौनात् सद्यो न वयनावनयम्” ।